

Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi iepriekš minētos pantus, jo, lai atzītu, ka pastāv "izņēmuma gadījums", tā nav ņēmusi vērā importa atļauju ar atbrīvojumu no PVN izsniegšanas un kontroles iekšējās procedūras, kas tiek dēvēta par A12 (Francijas Nodokļu vispārējā kodeksa 275. pants un to piemērošanas noteikumi), līmenī notikušos traucējumus. Vispārējā tiesa esot apvērsusi pierādīšanas pienākumu un tādējādi pārkāpusi vispārējos tiesību principus, apgalvojot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējam ir precīzi jāpierāda minēto traucējumu sekas.

⁽¹⁾ Padomes 1979. gada 2. jūlija Regula (EEK) Nr. 1430/79 par ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa atlīdzināšanu vai atlaidi (OV L 175, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. februārī iesniedza *Cour d'appel de Mons* (Beļģija) – *Régie communale autonome du stade Luc Varenne*/Beļģijas valsts

(Lieta C-55/14)

(2014/C 102/32)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Mons

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Régie communale autonome du stade Luc Varenne*

Atbildētāja: Beļģijas valsts

Prejudiciālie jautājumi

Vai sporta infrastruktūras iekārtu, kas paredzētas vienīgi futbolam, nodošana rīcībā, kas ietver iespēju konkrētā laikā izmantot un ekspluatēt futbola stadiona spēļu platību (laukumu), kā arī ģērbtuves spēlētājiem un tiesnešiem maksimāli 18 dienas sporta sezonas laikā (sporta sezona sākas katra kalendārā gada 1. jūlijā un beidzas nākamā gada 30. jūnijā), ir nekustamā īpašuma iznomāšana, kas atbrīvota no nodokļa Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze ⁽¹⁾, 13. panta B daļas b) apakšpunkta nozīmē (PVN Direktīvas 2006/112 ⁽²⁾ 135. panta 1. punkts), ciktāl izmantošanas un ekspluatēšanas tiesību piešķirējam:

- ir neierobežota un pilna iespēja ārpus iepriekš minētajām 18 dienām pēc savas izvēles piešķirt identiskas tiesības citām fiziskām vai juridiskām personām;
- ir tiesības jebkurā laikā piekļūt minētajām iekārtām bez izmantošanas un ekspluatēšanas tiesību izmantotāja iepriekšējas piekrišanas, lai tostarp pārliecinātos par to pareizu lietošanu un novērstu jebkādu kaitējumu, ievērojot vienīgo nosacījumu netraucēt sporta sacensību pienācīgu norisi;
- turklāt saglabā tiesības pastāvīgi kontrolēt piekļuvi iekārtām, ieskaitot periodā, kurā tās izmanto R.F.C.T.;

- pieprasa fiksētu maksājumu EUR 1750 dienā par to, ka tiek izmantota spēļu platība, ģērbtuves, bufete, visu iekārtu uzkopšanas, uzraudzības un kontroles pakalpojumi, saprotot, ka ar līdz 20 % no pieprasītā summas tiek nosegtas tiesības piekļūt futbola laukumam un ar līdz 80 % no šīs summas tiek sniegta atlīdzība par dažādiem uzturēšanas, uzkopšanas, apkopes (pļaušana, sēšana u.c.) pakalpojumiem un spēļu platības iekārtošanas atbilstoši normām pakalpojumiem un papildus pakalpojumu sniegšanu, kuru veic izmantošanas un ekspluatēšanas tiesību izmantotājs (šajā lietā *Régie*, kas pašreiz ir apelācijas sūdzības iesniedzēja)?

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva Nr. 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza *Tribunale Ordinario di Aosta (Itālija) – Equitalia Nord SpA/CLR di Camelliti Serafino & C. Snc*

(Lieta C-68/14)

(2014/C 102/33)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Ordinario di Aosta

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Equitalia Nord SpA*

Atbildētāja: *CLR di Camelliti Serafino & C. Snc*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai spēkā esošais Itālijas tiesiskais regulējums, kas ietverts 3. panta 1.º un 4.º punktā 2012. gada 6. jūlija Dekrētlukumā Nr. 95 – kurš daļēji grozīts ar 2012. gada 7. augusta Likumu Nr. 135 par pārveidošanu –, daļā, kurā ir paredzēts, ka, “ņemot vērā ārkārtējo ekonomisko stāvokli un ievērojot prioritārās prasības saistībā ar mērķa ierobežot valsts izdevumus sasniegšanu, sākot no šī tiesību akta spēkā stāšanās dienas attiecībā uz 2012., 2013. un 2014. gadu atjaunināšana saistībā ar izmaiņām ISTAT rādītājos, kas paredzētas spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā, netiek piemērota nomas maksai, – kas jāmaksā tām iestādēm, kuras iekļautas valsts administrācijas konsolidētajā ekonomiskajā uzskaitē [un] ko noteicis *Istituto nazionale di Statistica* saskaņā ar 2009. gada 31. decembra Likuma Nr. 196 1. panta 3. punktu, kā arī ko noteikušas neatkarīgās iestādes, – tostarp *Commissione nazionale per le società e la borsa (Consob)*, – attiecībā uz izmantošanu, nomnieka statusā nomājot nekustamos īpašumus iestāžu vajadzībām”, un turklāt 4.º punktā ir paredzēts, ka “valsts izdevumu ierobežošanai, atsaucoties uz nomas līgumiem, kuru priekšmets ir nekustamie īpašumi iestāžu vajadzībām [un] ko noslēgušas centrālās iestādes, kuras noteicis *Istituto nazionale di Statistica* saskaņā ar 2009. gada 31. decembra Likuma Nr. 196 1. panta 3. punktu, kā arī ko noteikušas neatkarīgās iestādes – tostarp *Commissione nazionale per le società e la borsa (Consob)*, – nomas maksa tiek samazināta, sākot no 2015. gada 1. janvāra 15 % apjomā no pašlaik samaksātās nomas maksas summas”, turklāt, “sākot no dienas, kad stājas spēkā likums par šī dekrēta pārveidošanu, iepriekšējā laika posmā paredzētais samazinājums tomēr attiecas uz nomas līgumiem, kuri beigušies vai pagarināti pēc minētās dienas”, – ir pretrunā Līguma par Eiropas Savienības darbību 106. panta 1. un 2. punktam, ciktāl ar to tiesību subjektiem, kuri darbojas konkurences sistēmā, var tikt nodrošināta nepamatota un diskriminējoša priekšrocība salīdzinājumā ar stāvokli, kādā ir citi tiesību subjekti, kuri veic tādu pašu darbību, bet uz kuriem minētais tiesiskais regulējums neattiecas?
- 2) Vai iepriekš minētais tiesiskais regulējums – ciktāl ar to tiesību subjektiem, kuri darbojas konkurences sistēmā, var tikt nodrošināta nepamatota un diskriminējoša priekšrocība salīdzinājumā ar stāvokli, kādā ir citi tiesību subjekti, kuri veic to pašu darbību, bet uz kuriem minētais tiesiskais regulējums neattiecas, – var tikt uzskatīts par “valsts atbalstu” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē?